El català més antic vivia a Serinyà

Es confirma que la dent d'un nen de neandertal trobada en un cau de hienes de les coves del Parc Prehistòric del Pla de l'Estany és la resta humana més antiga trobada pels arqueòlegs a Catalunya, concretament de fa 215.000 anys

La dent té uns 215.000 anys d´antiguitat.

BANYOLES | ACN

Les últimes excavacions que s'han fet a la cova de Mollet, inclosa al Parc de les Coves Prehistòriques de Serinyà, han confirmat que la dent molar trobada ara fa 40 anys per Josep Maria Corominas és la resta humana més antiga que s'ha trobat fins ara a Catalunya, concretament de fa 215.000 anys. La peça es va trobar a un cau de hienes de catorze metres quadrats i era d'un nen neandertal.
Fins ara, la datació s'havia aconseguit de forma indirecta però les últimes excavacions a la cova han permès trobar nous materials, com ara ossos de rosegadors, que, un cop analitzats, l'han acotat amb exactitud. La prestigiosa revista Journal Human of Evolution ha publicat els resultats.
La dent es va trobar a l'anomenat "estrat 5" de la cova -a un metre sota terra- i fins ara s'havia datat a partir d'una cronologia imprecisa dels grans mamífers descoberts i del context arqueològic i estratigràfic de les excavacions inicials. Quaranta anys després, s'ha aconseguit datar amb "exactitud" després que es decidís tornar a estudiar sobre el terreny i excavar des de l'any 2001 i fins al 2011.
Segons va explicar ahir el prehistoriador de la UdG i codirector del jaciment, Julià Maroto, "la datació s'havia fet per mètodes indirectes però ara s'ha pogut assegurar amb la datació numèrica, radiomètrica i amb anàlisis de petits rosegadors que ho verifiquen i que per tant està ben acotat".
Els investigadors han associat les restes de grans mamífers trobats a la cova -cérvol, daina, cabirol, rinoceront- com a preses que les hienes portaven fins allà, atès que utilitzaven aquest espai com a cau. En aquest estrat, però, no s'han trobat proves que demostrin una ocupació humana, de manera que la dent podria pertànyer a un nen que també va ser víctima d'aquests animals carnívors.
Journal Human of Evolution és la publicació més prestigiosa especialitzada en l'evolució humana. El treball, que es pot consultar per Internet des de mitjans d'aquest any, presenta la "datació absoluta" de l'estrat 5, així com la reconstrucció del seu paisatge i clima. Les restes trobades suggereixen un entorn format per un bosc obert i humit, molt adequat per les hienes com pels grups humans.
"Era un lloc privilegiat per viure-hi", explica la responsable del Parc de les Coves Prehistòriques de Serinyà, Alba Solés. A tocar hi havia un riu, el Pla de Martís amb una rica fauna com ara visons, i l'Estany de Banyoles.
Les datacions s'han fet al laboratori de l'Institut de Ciències de la Terra Jaume Almera de Barcelona del CSIC, que dirigeix l'investigador Ramon Julià. El seu nom, juntament amb el de Julià Maroto, apareixen com a autors de la investigació, juntament amb Juan Manuel López-García i Hugues-Alexandre Blain, de l'Institut de Paleoecologia Humana i Evolució Social de la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona. Actualment la dent es troba al Museu Arqueològic Comarcal de Banyoles, on es porten les restes un cop analitzades i estudiades.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/cultura/2012/12/18/catala-mes-antic-vivia-serinya/596044.html?utm_source=rss